

ep.122 Apr 8 ,2022

การบำเพ็ญศีลบารมีของพระโพธิสัตว์ (ต่อ)

ศีล

มีการตั้งไว้ซึ่งกุศลธรรมทั้งปวงเป็นลักษณะ

ศีลนะ

สมาทานัง ตั้งไว้ด้วยดีซึ่งกายกรรม วจีกรรม อาชีพที่ตั้งไว้ด้วยดี ไม่
กระจัดกระจาย

อุปธารนัง รองรับซึ่งคุณธรรมทั้งหลาย มีสมาธิ ปัญญาเป็นต้น

กิจของศีล

มีการทำลายความเป็นผู้ทุศีล คอยตัดรอนภาวะที่จะล่วง
ละเมิดทางกายกรรม วจีกรรม และการเลี้ยวซีกเป็นกิจ

ผลปรากฏของศีล

มีความบริสุทธิ์แห่งกาย วาจา ใจ เป็นอาการปรากฏ

เหตุใกล้

มีความละอายต่อบาป ความเกรงกลัวต่อบาปเป็นอาทิ

ธรรมที่ถูกระงับ
โดยตรงจากศีลกุศล

โทสะ คือเกี่ยวกับการประทุษร้าย โทสะจะถูกทำลายไปเมื่อเรา
ฝึกศีล ให้เกิดขึ้น

ธรรมที่ถูกรงก
จากศีลกุศล

อโทสะ คือ ชันติ
ขันติประจวบตั้งเป็นห้องประชุมของกุศลธรรมทั้งหลาย ดังนั้นเป็น
ห้องประชุมของศีลทั้งหลาย

ธรรมที่ศีลกุศลทำให้เกิดขึ้นสูงสุดได้แก่อะไร

มรรคเบื้องต่ำ ๓ ผลเบื้องต่ำ ๓

ทำไมศีลจึงเป็นปัจจัยได้
แค่มรรคเบื้องต่ำ ๓
ผลเบื้องต่ำ ๓

มหากุศลที่มีทานกุศล ศีลกุศล เป็นอุปนิสัยปัจจัย (ปัจจัยที่มีกำลัง) ให้แก่มรรคเบื้องต่ำ ๓ ผลเบื้องต่ำ ๓ ส่วนมหากุศลที่เป็นภาวนากุศล เป็นอุปนิสัยปัจจัยให้แก่อรหัตตมรรค อรหัตตผล

กำลังของทานกุศล ศีลกุศลยังให้ผลแก่ชั้นอื่น ทั้งรูปชั้นอื่น เวทนาชั้นอื่น สัญญาชั้นอื่น สังขารชั้นอื่น ทานกุศล ศีลกุศล เป็นปัจจัย อุปถัมภกสติให้บรรลุเป็นพระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี ที่ยังมีชั้นอื่น ๕ หรือชั้นอื่น๔ ที่เป็นไปในภพภูมิอยู่ วัฏฏะ หรือสังสารวัฏฏ เป็นกำลังของทานและศีล (วัฏฏามิส)

รูปนามชั้นอื่น ๕ ที่ยังมีอยู่ตราบไต่ สูงสุดคือพระอนาคามี ที่ยังมีกำลังของทานและศีลหนุนอยู่

พระอรหันต์ต้องอาศัยกำลังของภาวนากุศล ถอดกิเลสหลุด จึงไม่มีวัฏฏะเหลืออยู่ กิเลสนิพพาน ชั้นอื่นนิพพาน สังสารวัฏฏจบหมด

ทักษิณบุคคล พร้อมด้วยไตรสิกขาที่บำเพ็ญ และสังโยชน์ที่ละได้

ระดับที่	ทักษิณบุคคล	สิกขาที่บำเพ็ญ	สังโยชน์ที่ละได้
1	พระโสดาบัน	ศีลบริบูรณ์ (สมาธิและปัญญา พอประมาณ)	1. สักกายทิฏฐิ ทิฏฐิเจตสิก 2. วิจิกิจฉา โมหมูลจิตดวงที่ ๑ 3. สีลัพพตปรามาส ทิฏฐิเจตสิก ทิฏฐินิสสิต ตัณหานิสสิต
2	พระสกทาคามี	-----	+ ราคะ โทสะ โมหะเหลือเบาบาง
3	พระอนาคามี	ศีลและสมาธิบริบูรณ์ (ปัญญาพอประมาณ)	4. กามราคะ ไม่เกิด ในกามภูมิแต่ยังยินดีพอใจ 5. ปฏิฆะ ในรูปภูมิอรุณภูมิ
4	พระอรหันต์	ศีล สมาธิ ปัญญาบริบูรณ์	6. รูปราคะ 7. อรูปราคะ 8. มานะ 9. อุทธัจจะ 10. อวิชชา

พระโสดาบันละ โทสะที่เป็นอปายคมนิยะ ที่นำลงสู่อบายภูมิละได้หมดแล้ว
เหลือแต่โทสะที่ไม่นำลงสู่อบายภูมิ

พระโพธิสัตว์ไม่ฆ่า และใจเป็นไปกับเมตตา

กำลังของกุศลคือ
เช็ดดูที่อโหสะ

พระโพธิสัตว์เป็นผู้มีจิตเมตตาเอ็นดูต่อสัตว์ อโหสะ
มีกำลังเด่นชัด บ่งบอกว่าฐานของศีลเต็มเปี่ยม
อโหสะซึ่งเป็นไปกับขันติบารมี
อโหสะซึ่งเป็นไปกับขันติสังวร
อโหสะซึ่งเป็นไปกับเมตตา
ทำกิจเต็มทีในจิตใจของคนที่มีกณพัฒนาจิตใจ
ตนเองเพื่อปรารถนาพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

ตั้งเจตนาจะไม่ผูกโกรธแม้ในฝัน
ถ้าศีลแข็งแรงดี ตอนฝันก็จะมีโกรธ

ถ้าพระโพธิสัตว์
เป็นนักบวช

ไม่พึงจับต้องกายของบุคคลอื่น เว้นจากเมถุนสัง โยคทั้ง ๗ ประการ
ไม่ยินดีในการบำเรอของมาตุคาม
ไม่ยินดีในการหัวเราะ
ไม่ยินดีในการมองดู
ไม่ยินดีในการฟังเสียง
ไม่ยินดีในการระลึกเนื่องๆถึงมาตุคาม
ปราศจากความยินดีในการถูกบำเรอด้วยกามคุณ
ปราศจากความยินดีในการเป็นเทวดา

ถ้าพระโพธิสัตว์
เป็นฆราวาส

ไม่ทำจิตอกุศล อยากหรือยินดีในผู้ที่มีคู่ครองเลย มีความ
ระมัดระวังใจ

พระโพธิสัตว์พูดคำที่มีประโยชน์ พูดถูกกาล พูดพอประมาณ
พูดคำน่ารัก ขจัดความ โลกความ โกรธ ความเห็นที่วิปริต

มีเจตนาเจตจำนงพัฒนาปัญญาที่เป็นกัมมัธสกตาปัญญา
ทำศรัทธา เป็นตถาคต โพธิสัตว์นั้นคง มีความรักมั่นคง ในการ
ปฏิบัติชอบ ในการดำเนินไปในศีล สมาธิ ปัญญา ดำเนินมัชฌิมา
ปฏิปทา

เมื่อบรรลुरुยิมรรคอรียผลแล้วพระพุทธเจ้าสามารถละวาทสนาของโหสะได้ด้วย

ตัวอย่างการระลึกให้เกิดเมตตา กรุณา มุทิตา

วิธีระลึก ให้เมตตาเกิดขึ้นเร็ว

ให้มนสิการเห็นจุดเด่นของทุกคน ที่จะเป็นอารมณ์เป็นที่ตั้งของเมตตา

วิธีระลึก ให้เกิดกรุณาในตัวเอง

มองไปที่ความแก่ ความเจ็บป่วย มองดูการแบกสร้ระในการยืนเดินนั่งนอน การทำกิจมองความทุกข์ที่ท่านประสบ และความทุกข์ที่ท่านจะต้องประสบต่อไป

วิธีระลึก ให้เกิดกรุณาในตัวเอง

ตาของเราหน้าวันมีแต่แย่งลง หูของเราจะแย่งลง จมูก ลิ้น กาย และใจ มีแต่จะเสื่อม วันนี้ระลึกกุศลได้ ฟังเข้าใจ ไม่รู้จะมีพรุ่งนี้หรือไม่ แต่ยังคงประมาณอยู่ น่ากรุณามาก

เห็นกิเลส เห็นอวิชชา ทิวฎฐิที่ปกปิดอยู่ เห็นกำลังเดินทางผิด กำลังหลงทาง ถูกไฟคือความเกิดแก่เจ็บตาย ไฟคือราคะ โทสะ โมหะกำลังแผดเผาอยู่เนืองนิจ ก็ยังไม่รู้ตัว ไฟไหม้ ศรัทธา

วิธีระลึก ให้เกิดมุทิตา

ต้องเข้าใจ เห็นคนประพฤติปฏิบัติดีแล้วชื่น ใจที่เขาเข้าถึงศีล สมาธิ ปัญญา

ใจไม่ฆ่า จิตใจเป็นไปกับเมตตา เข้าถึงรากของศีล คือเมตตา ความไม่โกรธ สภาพจิตที่เยือกเย็นมีเมตตา กรุณา มุทิตาชัด

วัดผลความมีเมตตา คืออาหารน้อย หลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้าย เทวดารักษา เป็นที่รักของมนุษย์และอมมนุษย์ โรคไม่กลุ้มรุม

พระโพธิสัตว์ไม่ลัก และใจน้อมให้ สละ และแบ่งปัน

ศีล + ทาน

เพราะไม่ลัก จึงได้โภค
สมบัติอย่างมากมาย
ได้โภคทรัพย์ที่มั่นคง

๑. โจรไม่ลัก
๒. ไฟไม่ไหม้
๓. ลมไม่พัดทำลาย
๔. แผ่นดินไม่ถล่ม
๕. ทายาทที่ไม่ดีไม่มาเบียดเบียน
๖. ไม่ถูกยึดทรัพย์

สัปปุริสสถาน ๕

๑. ให้ด้วยศรัทธา
๒. ให้นอบน้อม
๓. ให้ที่เป็นกาลทาน
๔. ให้สละขาด
๕. ให้โดยไม่กระทบตนและบุคคลอื่น

พระโพธิสัตว์มองเห็นทรัพย์ทั้งแผ่นดินเอาไว้เพื่อเกื้อกูลผู้อื่น
เจตนาการให้สมบูรณ์ทั้ง ปุพเจตนา มุญจเจตนา อปรเจตนา
สละทิ้งโดยไม่มีเยื่อใยในทรัพย์เลย

เมื่อบรรลुरुจริยมรรคอรุยมผลแล้วพระพุทธเจ้าสามารถละวาทสนาของโลกได้ด้วย

พระโพธิสัตว์ไม่ประพฤติพรหมจรรย์ผิดพลาด จึงเป็นผู้ไม่โลเล

คนที่เป็นคนโลเล
มาจากการประพฤติ
ผิดข้อกาเม

มีกายใจสงบ เป็นที่รักที่ชบใจ ไม่เป็นที่รังเกียจของ
คนทั้งหลาย เกียรติศัพท์อันงามก็พึง

การถือพรหมจรรย์ด้วยความสะอาดบริสุทธิ์หมดจดไม่ผิด
พลาด

พรหมจรรย์ปัญจศีล

การถือพรหมจรรย์ในศีลข้อ ๓

เพราะไม่โลเล กายใจจะสงบ เข้าถึงสมาธิได้ไม่ยาก
เพราะราคะ เป็นปฏิปักษ์ต่อสมาธิ เมื่อสงบระงับได้แล้ว
ใจจะสงบได้ง่าย ตึงมั่นในสมาธิได้อย่างรวดเร็ว

เนกขัมมัชฌายะจะเด่น ย่อมได้ลักษณะพิเศษ
ของพระโพธิสัตว์ในข้อนี้คือ พระคุษะเร้นอยู่ในฝัก
และตัดวาสนาใน โลภะได้ ไม่หมกมุ่นติดในกามคุณ

พระโพธิสัตว์ไม่พูดเท็จ จึงเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ และเป็นที่รักของมนุษย์และทวยเทพ

พระพุทธเจ้ามีพระทนต์ ๔๐ ซี่ พระทนต์เรียบเสมอกัน
กลิ้งปากหอม พระทนต์ตะไม้ห่าง เสมอ มีสีขาวดุจสังข์
เป็นเหตุแห่งการพูดชัด

ความไม่พูดเท็จ ทำให้มีลักษณะพิเศษ คือไม่อ้วนเกินไป
ไม่ผอมเกินไป ไม่สูงเกินไป ไม่เตี้ยเกินไป เป็นต้น

เพราะไม่พูดเท็จ จึงเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ มีถ้อยคำควรเชื่อถือได้ เป็นที่รัก เป็นที่
ชอบใจของทวยเทพ มีปากหอม รักษาความประพฤติทางกายไว้ดี รักษาความประพฤติของศีลไว้
ดี บ่มได้ลักษณะวิเศษและศรัทธาอันเป็นกิเลสได้

เพราะไม่พูดขี้เยียด จึงมีหูไม่แตกแยก มีบริวารไม่แตกแยก แม้ด้วยความ
พยายามของคนอื่น มีเสียงไม่แตกแยกในพระสังฆกรรม มีมิตรมั่นคง เป็นที่รักของสัตว์ทั้งหลาย
โดยส่วนเดียว คุณสะสมไว้ในระหว่างภพ มากด้วยความไม่เศร้าหมอง

เพราะไม่พูดหยาบ จึงเป็นที่รัก เป็นที่ชอบใจของสัตว์ทั้งหลายมีปกติอยู่เป็นสุข
พูดเพราะ น่ายกย่อง เสียงของเขาประกอบด้วยองค์ ๘ บ่อมเกิดขึ้น

มีเสียงไม่แตกแยกใน
พระสังฆกรรม

พุทธธรรมะไม่ผิดจากคำสอน จากธรรมชาติความเป็นจริง ไม่มี
การกล่าวธรรมะผิดเพี้ยนเลย เกิดจากกรรมที่ไม่พูดล่อเสียด
เป็นผู้มีบริษัทบริวารมาก

เสียงที่ประกอบด้วยองค์
๘ มาจากวจีสุจริต

ก้องกังวาล ชัด ไม่แหบเครือ เสียงเหมือนนกกการเวก

เพราะไม่พูดเพ้อเจ้อ จึงเป็นที่รักที่พอใจ นำเคารพยกย่องของสัตว์ทั้งหลาย มีถ้อยคำควรเชื่อถือได้
พูดพอประมาณ มีศักดิ์ใหญ่มีอำนาจมาก ฉลาดในการแก้ปัญหาด้วยปฏิภาณฉับไว สามารถใน
การแก้ปัญหามากมายของสัตว์ต่างภาษาด้วยภาษาเพียงภาษาเดียวในพุทธภูมิก็สามารถเข้าใจได้

๒๗. มีพระชีวหา (ลิ้น)ใหญ่ยาว

๒๘. มีพระสุรเสียงดุจเสียงพรหม ครัสดุจเสียงร้องของนगरเวก

“ภิกษุทั้งหลาย เมื่อตถาคตเกิดเป็นมนุษย์ในชาติก่อน ในภพที่อยู่อาศัยก่อน ได้เป็นผู้ละเว้นการกล่าวคำหยาบ กล่าวแต่วาจาที่ไม่มีโทษ เป็นที่สบายหู เป็นที่ตั้งแห่งความรักชื่นซาบใจ เป็นคำพูดของชาวเมือง เป็นที่พอใจชอบใจของชนเป็นอันมาก... จึงได้มหาปริสลักษณะ ๒ ข้อนี้ คือ มีลิ้นอันเพียงพอ (พระชีวหาใหญ่), มีเสียงเหมือนพรหม พุคเหมือนเสียงนगरเวก

...เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าจะได้รับผลเหล่านี้ คือ เป็นผู้มีวาจาที่ผู้อื่นเชื่อถือเป็นผู้ที่ภิกษุ ภิกษุณี...เชื่อฟัง”

พระโพธิสัตว์ไม่โลก ไม่มีอภิษณา จึงมีลาภตามที่ต้องการ

การไม่ผิดหวัง เกิดจาก ความไม่โลภ ไม่น้อมอยากได้
ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
ได้ลาภสักการะตามที่ต้องการ ได้ความชอบใจในโภคะ
มากมาย เป็นที่ยอมรับของคนทุกหมู่เหล่า เป็นที่รัก

คนที่ไม่โลภก็คือคนที่มีอัธยาศัยที่จะให้ ไม่ติดข้อง จึงไป
นั่งในใจของคนทุกจำพวก

การขอพรคือการขอ โอกาส

ตัวอย่างนางวิสาขาขอพรพระพุทธเจ้า

๑. ขอโอกาสให้อาคันตูกทาน ทานของพระผู้จะมา
พระผู้มาใหม่ยังไม่คุ้นเคยในสาวัดถึในการบิณฑบาต
จึงขอโอกาสในชื่อนี้ท่านจะได้มีแรงประพตติปฏิบัติ พัฒนา
ศีล สมาธิ ปัญญา
๒. ขอโอกาสให้คามิกทาน ทานสำหรับพระที่จะไป
เพราะพระที่จะเดินทางจะได้ไม่ต้องแสวงหาอาหารจะลำบาก
อาจจะเดินทางไม่ทัน ถูกปล้นบ้างประทุษร้ายบ้าง
๓. ขอโอกาสให้ทานพระป่วย
เพราะพระป่วยหากได้รับอาหารไม่เหมาะสมกับร่างกาย
โอกาสหายป่วยก็จะยาก
๔. ขอโอกาสให้ทานพระที่ดูแลพระป่วย
เพราะท่านจะต้องหาอาหารทั้งของพระป่วยและตนเองก็จะยุ่งยาก
๕. ขอผ้าอาบน้ำฝน
เพราะสมณะแก้ผ้าอาบน้ำไม่เหมาะสม
๖. ขอโอกาสให้ผ้าแก้ภิกษุณีด้วย
๗. ขอถวายข้าวยาคุ
เพราะข้าวยาคุทำให้อายุยืน ไม่เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ช่วยระบบขับถ่าย

อายุ

ให้เจริญอิทธิบาท๔ ฉันทะ วิริยะะ จิตตะ ปัญญา แล้วจะ
เป็นผู้มีอายุยืน

วรรณะ

ให้ไปรักษาศีล จะเป็นเหตุให้วรรณะ ผิวพรรณดี

สุขะ

ให้ไปฝึกสมาธิ เพราะสมาธิเป็นชื่อของความสุข

พละ

เป็นชื่อของปัญญา ให้พัฒนาปัญญา ชำแรกกิเลส
บรรลอรหัตตมรรค อรหัตตผล

โภคะ

ให้เจริญพรหมวิหาร ๔

อภิขณาครอบงำไม่ได้ ถึงความเป็นผู้ไม่มีอนทรีย์พิกลพิการ
ข้าศึกครอบงำไม่ได้ (ความไม่โลกตกแต่งรูปชั้นธด้วย)

เพราะไม่พยายบาท จึงเป็นที่รัก ยกย่องของสัตว์ทั้งหลาย ทำให้สัตว์
เลื่อมใสโดยไม่ยากเพราะเป็นผู้พอ ใจยิ่งในประโยชน์ของผู้อื่น เป็นผู้
มีสภาวะไม่เศร้าหมอง อยู่ด้วยเมตตา จึงเป็นคนมีอานภาพมีศักดา
มาก

โทสะเป็นตัวทำลายอำนาจ
แม้จะถูกตัดศีรษะก็ไม่ทำกรรมชั่ว
ไม่เชื่อมงคลตื่นข่าว พิจารณารอบและทั่ว
เชื้อกรรมและผลของกรรม

ความเป็นผู้ไม่เห็นผิดจะเป็นเหตุให้ได้เพื่อนที่ดี
หากมีใครมาบอกให้ทำกรรมชั่วจะไม่ทำเพราะรู้ผลของกรรม
สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
ทำกรรมใดไว้ดีหรือชั่วย่อมได้รับผลกรรมนั้น

มีศรัทธาในพระรัตนตรัย เชื่อปัญญาตรัสรู้ของ
พระพุทธเจ้า
ไม่ยินดีในคำสอนผิดๆ ลัทธิผิด

การทำกรรมดีที่ละเอียดประณีต ส่งผลให้ไปเกิดในที่ใดๆก็เด่นกว่าคนอื่น ให้
ความรู้ที่ถูกต้อง ไม่กล่าวธรรมะผิด

การบูชาในพระพุทธศาสนา

คือการให้ทาน

บูชาแบบไม่ต้องประจำ คือสร้างศาลาโบสถ์ วิหาร ทำครั้งเดียวได้บุญมากเกิดตลอดต่อเนื่อง

การถึงสรณคัมภีร์ ไม่ต้องลงทุน

การถือศีล

สมาธิ ผลเลิศกว่า

วิปัสสนาญาณ

ศีลนี่เป็นที่ตั้งแห่งสรรพสมบัติ

ศีลนี่เป็นแดนเกิดแห่งพุทธคุณทั้งปวง

ศีลเป็นจรรยา เป็นข้อประพฤติ

ศีลเป็นหัวหน้า เป็นประมุขของพุทธการกธรรมทั้งปวง

ทานของผู้มีศีลจึงจะมีผลมากอานิสงส์มาก

ศีลของบุคคลที่มีเนกขัมมะ จึงมีผลมากมีอานิสงส์มาก

เนกขัมมะต้องมีปัญญากำกับจึงจะมีผลมากมีอานิสงส์มาก

ปัญญาต้องมีวิริยะกำกับจึงจะมีผลมากมีอานิสงส์มาก

วิริยะต้องมีขันติกำกับจึงจะมีผลมากมีอานิสงส์มาก

ขันติต้องมีสัจจะ ต้องพูดจริงทำจริง จริงใจ

สัจจะต้องมั่นคง ต้องมีอธิษฐานกำกับ ถ้าไม่บรรลุผลไม่หยุดความตั้งใจ

อธิษฐานต้องมีเมตตากำกับ จิตจึงจะนุ่มนวลอ่อนโยน

เมตตาต้องมีอุเบกขากำกับเพื่อให้ได้ดุลยภาพ ได้สมตา

คำถาม ถ้าลูกน้องไม่ดีเกิดจากกรรมอะไร

กรรมที่เป็นไปกับมิจฉาทิฏฐิ ความเห็นวิปริตผิดเพียงจะได้
สังคม บรืวาร สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้

หากกรรมที่มีมิจฉาทิฏฐิแรง จะไปเกิดอยู่ในดวงของมิจฉา
ทิฏฐิ และห่างไกลพระธรรม ห่างไกลสิ่งที่ถูกต้อง ไปได้
องค์ความรู้ที่วิปริตผิดเพี้ยนไม่ตรงตามความเป็นจริงของ
โลกและชีวิต

อโลภะ ความไม่โลภ

มีผลให้ได้ทรัพย์

อโทสะ ความไม่โกรธ

ขุมอำนาจ

อโมหะ หรือปัญญา

ได้สภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคนฉลาด
แวดล้อม ใกล้ชิด

คำถาม กรณีที่บ้านมีอาชีพประมง นำเงินไปทำบุญมากมาย ได้บุญหรือเปล่าแบบไหน

ให้แยกเป็นส่วน

การเลี้ยงชีพชอบธรรม หรือไม่ชอบธรรม

๑. การแสวงหาได้มา
๒. การดูแลตนเอง
๓. การดูแลบุตรหลานญาติมิตร
๔. ใช้ทรัพย์ทำความดี

พัฒนาต่อ

ไม่หมกมุ่นมัวเมา ชยัน ไม่ประมาท ฉลาดจัดการในทรัพย์
รู้จักกิน รู้จักใช้ รู้จักมนสิการ มีจิตเป็นอิสระ มีนิสรณปัญญาอยู่
เหนือ โภคทรัพย์นั้น ทำตนเองให้ชาญฉลาด ในการใช้ทรัพย์ทุก
ขั้นตอน